

[Declamatio amatoria - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0972

SourceBoite_023-26-chem | Démosthène et [... ?]

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν διῆν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. Ἐν οἷς ἅμα κρίνων αὐτὸς κριθήσειται προσδόκα παρὰ πᾶσι, καὶ μὲν τὸν οὐτως ἐγκωμιάσαντά σ' ἔτοιμως, 10 ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. (51) Δι' ἀ δεῖ σὲ τῶν ἑπαίνων ἄξιον εἶναι δόξαντα καὶ μὲν τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον εἶναι. οὐχ οὕτω δ' ἂν σε προθύμων ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν παρεκάλουν, εἰ μὴ τῆς μὲν 15 εὐνοίας τῆς ἐμῆς τοῦτον ἄν σοι καλλιστὸν ἔρχον εἰςενεγκεῖν ψυμνην, τὴν δὲ πόλιν ὁρών διὰ μὲν ἀπόρεων τῶν καλῶν καὶ γενθῶν ἀνδρῶν τοὺς τυχοῦσι πολλάκις γρωμένην, διὰ δὲ τὰς τούτους ἀμερτίας αὐτὴν ταῖς μεγίσταις ἀτυχίαις περιπίπουσαν. (55) "Ιν' οὖν ἡ 20 μὲν τῆς σῆς ἀρετῆς, σὺ δὲ τῶν παρὰ ταύτης τιμῶν ἀπολάύσῃς, παρθυμότερον σὺ παρεκελευτάμην. καὶ γάρ οὐδὲ ἐπὶ σὸν νομίζω γενήσεσθαι ζῆν ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ προετάξειν σοι τὴν πόλιν τῶν αὐτῆς τι διοικεῖν, 25 καὶ δοῦ τὴν φύσιν ἐπιφανεστέραν ἔχειν, τοσούτῳ μείζονας ἀξιώσεν καὶ θάττον βουλήσεσθαι πεῖραν σου λαμβάνειν. Καλὸν οὖν παρεκευάσθαι τὴν γνώμην, 30 μὴ τότε πλημμελῆς.

56. Τὸ δὲ οὖν ἐμὸν ἦν ἔργον εἰπεῖν ὃ σοι συμφέρειν ἡγοῦμαι πεπράχθαι, σὸν δὲ βουλέυσασθαι περὶ αὐτῶν. προσήκει δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ζητοῦντας οἰκείων πόρος σὲ διακείσθαι μὴ τάς εἰπιπλαίσους ἡδονὰς καὶ διατρέχας ἀγαπᾶν, μηδὲ ἐπὶ ταύτας προκαλεῖσθαι, ἀλλὰ φιλοποεῖν καὶ σκοπεῖν δύως τὸν σὸν βίον ὡς λαμπρότατον καταστήσουσιν. αὐτοὶ τε γάρ οὕτως ἀν μάλιστ' 35 ἐπεινοίντο, καὶ σὸι πλείστων ἀγαθῶν αἴτιοι γένοντο. (57) Μέμρομαι μὲν οὖν οὐδὲν νῦν οὐδένα τῶν σὸι πληταῖζοντων, καὶ γάρ μοι δοκεῖ τῆς ἀλλῆς εὐτυχίας τῆς σῆς καὶ τοῦ δὲ εἶναι, τὸ μηδενὸς φάνους τυχεῖν ἐρα- 40 στοῦ, ἀλλ' οὐδὲς ἄν τις θλίπτο, βουλόμενος φίλους ἐν τῶν ἥλικιοτῶν ἐκλέγεσθαι. παρατιῶ μέντοι σοι φιλοφρονεῖσθαι μὲν πρὸς ἀπαντας τούτους καὶ ἔχειν ἡδεώς, πείθεσθαι δὲ τοῖς πλεῖστον νῦν ἔχουσιν αὐτῶν, ἵνα καὶ τούτοις αὐτοῖς ἔτι σπουδαιοτέρος δοκῆς εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις. Εὔτυχεν.

ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΑ.

I.

Εἰ μὲν περὶ κανοῦ τινὸς πράγματος προύτιθετο, διὰδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν ἐπισγένον ἀν, οὗς οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων γνώμην ἀπεφήναντο, εἰ μὲν ἡρεσκετοὶ μοι τῶν ἥρθεντων, ήσυχίαν ἀν ἔργον, εἰ δὲ μῆ, τότε ἀν καὶ αὐτὸς ἐπειρώμητος ἀγινώσκων λέγειν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν πολλάκις εἰρήκαστον οὗτοι πρότερον, περὶ τούτων νυνὶ σκοπεῖτε· ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστάς εἰκότως ἀν μετὰ τούτους δοκεῖν λέγειν. Εἰ μὲν οὖν 45 ἔλγε καλῶς τὰ πράγματα· οὐδὲν ἀν ἔδει συμβουλεύειν, 50 ἐπειδὴ δ', ὡς διπάντες δρᾶτ', ἔχει δυσκολίαν· ὡς ἐκ τοιούτων πειράσομαι συμβουλεύειν ἀ κράτιστ' εἶναι

ostendere, studiorum delectum, totius nostri ingenii specimen præbere. De quibus dum judicas, apud omnes simul de te ipso fieri judicium exspecta, et mili, qui te ita libenter laudarim, de eo, quod tibi probatum elegeris, certamen et periculum esse sustinendum. (54) Quas ob res, quum talis esse visus sis, te laudibus dignum esse et mili tu amorem fraudi non esse oportet. neque vero te ita prompte ad philosophiam adhortarer, nisi hoc mutuum officium amicitia nostra maxime dignum me tibi conferre arbitrarer, et rem publicam viderem, dum penuria honorum virorum quibusvis mandatur, ob horum peccata maximis calamitibus affici. (55) Ut igitur et ipsa tua virtute et debitis huic honoribus tu perfruaris, studiosius te sum hortatus. neque enim penes te futurum esse, ut privatam vitam agas, sed tibi publicum aliquod munus mandatum iri puto, et quo major est ingenii tui prestantia, eo tibi majores dignitates obventuras, eoque maturius tui periculum factum iri. Expediit igitur ita esse animo præparatum, ut tunc nihil delinquas.

56. Mei itaque officii erat explicare quae a te fieri utiliter existimem, tui est de iis deliberare. decent autem etiam ceteros, qui tuam familiaritatem expetunt, non leves voluptates atque colloquia levia magni facere, neque ad ea te provocare, sed elaborare studiose cogitare de vita tua quam illustrissima efficienda. sic enim et ipsi maximas laudes assequentur et in te maxima beneficia conferent. (57) Ac tuorum sodalium nunc etiam neminem reprehendo. nam in reliqua felicitatis tuae parte et hoc esse videtur, quod in nullum pravum incideris amatorem, sed tales quales quis sibi elegerit, qui ex aequalibus eligere amicos velit. suadeo autem, ut te erga omnes illos comedam præbeas et facilem, sed eorum prudentissimis obsequari, ut et ab his ipsis et a reliquis civibus etiam melior judiceris. Vale.

EXORDIA CONCIONUM.

I.

Si de novo quopiam negotio indicta concio esset, Athenienses; continuisset me, dum maxima pars eorum, qui dicere solent, sententias dixisset. quorum si quae mili placuerint, quievissent. sin minus; tum et ipse, quae sentio, dicere conatus esset. Sed quia, quibus de rebus isti sepe antea verba fecerunt, de illis nunc deliberatis; arbitror me, quamvis primus surrexerim, tamen videri merito dicere post istos. Quod si præclarus rerum status esset; consultare supervacaneum foret. quum vero, ut universi videtis, multum in iis difficultatis insit; ut in tali rerum statu dare consilium, quod mili rectissimum videbitur, conabor.

BnF
MSS

